

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/68/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319010569
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1319010569.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a sudcov JUDr. Karola Kováča a Mgr. Michala Kačániho PhD., v trestnej veci obžalovaného F.. S. S., pre prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III č. k. 3T/78/2019-291 z 09. novembra 2021, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. novembra 2022, pomerom hlasov 3:0, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a § 285 písm. a/ Trestného poriadku sa obžalovaný

F.. S. S.: nar.: XX.XX.XXXX v G., K. 2, Bratislava,

o s l o b o d z u j e

pre skutok obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III, č. k. 3Pv 435/17/1103-45 z 15.07.2019, právne kvalifikovaný ako prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona.

v presne nezistenom čase od 20:30 hod. do 23:22 hod. dňa 03.8.2017 v G. na V. XXB v byte nadchádzajúcom sa na 3. poschodí č. XXX, do ktorého prišiel vystupujúc ako K. po predchádzajúcom telefonickom rozhovore na základe inzerátu na zoznámenie, ktorý zadala poškodená D. V., odcudzil, počas toho ako poškodená spala, z peňaženky nachádzajúcej sa v kabelke zavesenej na stoličke pri stole platobnú kartu Maestro Dobrý anjel číslo *XXXX na meno D. V. k účtu vedeného Všeobecnou úverovou bankou, a.s. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktorého majiteľom je D. V., z ktorej platobnej karty v Bratislave na H. X z bankomatu Slovenskej sporiteľne, a.s. č. XXXXXX uskutočnil tri neoprávnené výbery finančnej hotovosti a to v čase o 23:48 hod. dňa 03.8.2017 vo výške 500 €, v čase o 00.02 h dňa 04.8.2017 vo výške 100 € a v čase o 00.03 hod. dňa 04.8.2017 vo výške 400 €, čím spôsobil poškodenej D. V. (aktuálne G.) škodu vo výške 1.000 €,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku sa poškodená D. G., (V.), nar. XX.X.XXXX, trvale bytom G., V. XX/B s nárokom, na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č. k. 3T/78/2019-291 z 09.11.2021 bol obžalovaný F.. S. S. uznaný vinným z prečinu neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek i Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, na skutkovom základe už vyššie uvedenom.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 (dvadsaťosem) mesiacov, ktorého výkon bol postupom podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona podmienenečne odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. d/ Trestného zákona bola obžalovanému uložená povinnosť v skúšobnej dobe nahradiť poškodenej D. G.. nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom G., V. XX/B škodu vo výške 1.000 € (tisíc eur).

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný k náhrade škody poškodenej D. G.. nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom G., V. XX/B vo výške 1.000 € (tisíc eur).

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní odvolanie, ktorého písomné dôvody boli súdu doručené dňa 10.01.2022 (čl. 298-299). V mene obžalovaného dôvody odvolania poskytla aj obhajkyňa podaním doručeným súdu dňa 22.11.2021 a v týchto konštatovala: „Krajský súd v Bratislave zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu v Bratislave III, sp.zn. 31778/2019 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a vec vrátil tomuto súdu aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. V zrušujúcom uznesení odvolací súd vytýkal najmä nejednoznačnosť presnej časovej postupnosti udalostí po príchode osoby do garzónky poškodenej, a absenciu vyjadrenia správcu bytového domu ku kamerovým záznamom. Som toho názoru, že pochybnosti v naznačenom smere zo strany odvolacieho súdu naďalej pretrvávajú. Opätovným výsluchom poškodenej sa podľa môjho názoru nepodarilo odstrániť všetky pochybnosti, ktoré naďalej pretrvávajú. Čo sa týka kamerového záznamu, ja som žiadal prostredníctvom svojej obhajkyne o vypočutie správcu bytového domu , čo mi bolo zo strany prvostupňového súdu zamietnuté, a to najmä na otázky, kedy bola bezpečnostná kamera nainštalovaná, prípadne aby správca o tejto skutočnosti predložil doklad o kúpe, prípadne doklad o nainštalovaní, a taktiež nebola zodpovedaná už mnou v predošlom odvolaní nastolená otázka, kým a kedy bol kamerový záznam predložený OČTK a teda založený do vyšetrovacieho spisu, nakoľko o tejto skutočnosti nie je v spise žiaden záznam. Pre túto skutočnosť podávam aj odvolanie do konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Naďalej trvám na tom, že opoznávanie v prípravnom konaní bolo nezákonné. Opoznávanie podľa fotoalbumu namietam preto, nakoľko poškodenej pri svojej druhej podstatne zmenenej výpovedi uviedla, že muž, ktorého pustila do bytu mal tričko červenej farby. Vo fotoalbe nachádzajúcom sa v spise, som mal iba ja červené tričko, čo mohlo ovplyvniť rozhodovanie poškodenej. Taktiež namietam aby sa v spise nachádzali rozhodnutia v iných mojich veciach, ktoré nemajú vplyv a teda nie sú potrebné pri rozhodovaní o treste, a teda na ne nemôže ani súd pri svojom rozhodovaní poukazovať. Žiadam preto, aby som bol spod obžaloby oslobodený.“

Obžalovaný v dôvodoch odvolania uviedol, že je nevinný, vina mu nikdy nebola dokázaná zdôrazňujúc, že jeho výpoveď bola od prvopočiatku nemenná, kontinuálna, konzistentná a najmä pravdivá. Upozornil, že poškodenej výpoveď menila neustále, zavádzala a to aj políciu, prokuratúru a súd, keď na začiatku tvrdila, že peňaženka jej bola odcudzená v Kauflande a svoju výpoveď niekoľkokrát zmenila. Je presvedčený, že popis jeho osoby poškodenu nezodpovedá realite a poškodenu videl prvýkrát na polícii.

Poprel, že by sa s poškodenu videl, nikdy u nej nebol a poprel že by s ňou mal nejaký kontakt (ani pohlavný styk), nedisponoval s jej kartou a nič protiprávne nespravil.

Nesúhlasí aby jeho vina bola založená výlučne na jeho minulosti s prihliadnutím na predchádzajúce rozsudky. Zastáva názor, že rozhodnutie o vine nie je ničím podložené a žiadnym dôkazom preukázané a súd má rozhodovať výlučne na podklade vykonaných dôkazov a nie domnienok.

Zastáva názor, že vyjadrenie poškodenej o tom ako mal skutok prebehnúť je nelogické a nereálne, nakoľko sa vôbec nepoznali a nikdy nestretli.

Na podklade rozvedeného požiadal aby bol v celom rozsahu spod obžaloby oslobodený. Nielenže sa cíti nevinným, ale on nevinný aj je, pretože nič neurobil.

Vec bola predkladacou správou dňa 31.05.2022 predložená tunajšiemu súdu na preskúmanie a rozhodnutie o podanom opravnom prostriedku.

Na verejnom zasadnutí obhajkyňa v mene obžalovaného uviedla: „Ja sa pridrižiam písomne podaných odvolaní, ako môjho klienta, tak aj môjho odvolania. Vzhľadom na to, že krajský súd koná po tom, ako vec už bola raz zrušená, že nedošlo k odstráneniu nejasností a pochybností vo vzťahu k výsluchu p. poškodenej, ktorá bola opätovne na pokyn vypočutá. Tak isto neboli odstránené pochybnosti ohľadne zabezpečenia kamerových záznamov, k čomu sme navrhovali správkyňu vypočuť, ale tento návrh bol zamietnutý. Teda sme presvedčení, že nejasnosti neboli odstránené ani po zrušení veci a opätovnom vykonaní a doplnení dôkazov a preto navrhujem zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu, môjho klienta spod obžaloby oslobodiť a pani poškodenú s nárokom na náhradu škody odkázať na civilný proces.“

Prokurátorka krajskej prokuratúry zastávajúc názor, že vytýkané nedostatky v zrušujúcom rozhodnutí boli v celom rozsahu dokazovaním odstránené a rozsudok zodpovedá vykonanému dokazovaniu, navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný záverečným návrhom predniesol: „Ja v celom rozsahu odmietam obvinenie v tejto veci. Pani poškodenú nepoznám, videl som ju prvýkrát až na polícii. Ja som s ňou styk nemal, nikdy som u nej v byte nebol. Ja nie, že sa len cítim nevinný, ale ja nevinný som a preto žiadam, aby som bol spod obžaloby oslobodený.“

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku: Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona

(1) Kto neoprávnene prechováva, prepravuje, obstará si alebo inak zadováži alebo poskytne inému platobný prostriedok, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona

(1) Kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a

- a) spôsobí tak malú škodu,
 - b) čin spácha vlámaním,
 - c) bezprostredne po čine sa pokúsi uchovať si vec násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia,
 - d) čin spácha na veci, ktorú má iný na sebe alebo pri sebe,
 - e) takou vecou je vec z úrody z pozemku, ktorý patrí do poľnohospodárskeho pôdneho fondu, alebo drevo nachádzajúce sa na lesnom pozemku, alebo ryba z rybníka s intenzívnym chovom,
 - f) čin spácha na veci, ktorej odber podlieha spolplatneniu na základe osobitného predpisu, alebo
 - g) bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,
- potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Trestného poriadku

(1) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku: Súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak a) nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku

(3) Ak súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí, odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody vždy na civilný proces, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

(3) Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Krajský súd v Bratislave v intenciách § 317 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým mohol odvolateľ podať odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadnuc pritom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a zistil, že odvolanie obžalovaného F. S. S. je dôvodné.

Úvodom odôvodnenia rozsudku odvolací súd pripomína, že predložená trestná vec už bola predmetom preskúmania v rámci odvolacieho konania, pričom Okresný súd Bratislava III rozsudkom č.k. 3T/78/2019-210 zo dňa 27.02.2020 uznal obžalovaného za vinného z prečinu neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek i Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere tri roky, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň bol zrušený výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 2T/12/2018 z 28.02.2018, právoplatný toho istého dňa ako aj všetky rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Aj pôvodný rozsudok bol napadnutý odvolaním zo strany obžalovaného a uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/41/2020 zo dňa 15.10.2020 bol rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného poriadku zrušený ako nepreskúmateľný a vrátený súdu prvého stupňa, aby bolo vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

V zrušujúcom rozhodnutí odvolací súd konštatoval, že výrok o vine obžalovaného musí byť založený na presvedčivých dôkazoch, ktoré bez akejkolvek pochybnosti vylučujú akúkoľvek inú alternatívu skutku a skutkového deja, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov ustálený. Podrobne rozviedol výpoveď poškodenej a k tejto konštatoval, že z výpovede poškodenej nebola jednoznačne ustálená úplne presná časová postupnosť udalosti, pričom kľúčový skutkový dej vychádzal z výpovede samotnej poškodenej a preto aby sa odstránili akékoľvek pochybnosti o jej vierohodnosti, nadriadený súd požadoval opätovný výsluch poškodenej rozporom a pochybnostiam, ktoré v zrušujúcom rozhodnutí podrobne rozviedol. Dodal, že v súdnej praxi vina páchatel'a musí byť preukázaná na základe dôkazu, ktorý musí byť jasný, logický, presvedčivý, vierohodný, nemôže byť iným spôsobom spochybniteľný a práve svedecká výpoveď poškodenej je tým dôkazom, ktorý musí spĺňať vyššie rozvedené kritériá, aby sa mohlo jednať o dôkaz, ktorý je usvedčujúcim podkladom pre odsudzujúci výrok.

Po vrátení veci okresnému súdu, tento opätovne vypočul poškodenú D. (V.), zadovážil vyjadrenie ohľadne zabezpečeného kamerového záznamu a rozhodol napadnutým rozsudkom.

Z predloženej trestnej veci odvolací súd konštatuje, že Okresnou prokuratúrou Bratislava III bola pod č. k. 3Pv 435/17/1103-45 dňa 15.07.2019 podaná obžaloba na obžalovaného F. S. S. pre prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek i Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie, a to výsluchom obžalovaného F. S. S., poškodenej - svedkyne D. G. (V.), prehratím kamerového záznamu, ako aj oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu a rozhodol napadnutým rozsudkom a svoje rozhodnutie odôvodnil nasledovne: „Na základe takto vykonaného dokazovania mal súd v plnom rozsahu za preukázané, že obžalovaný F. S. S. sa dopustil žalovanej trestnej činnosti a je za ňu i trestne zodpovedný. Obžalovaný spáchanie trestného činu v plnom rozsahu poprel. Uviedol, že v byte v obytnom dome na V. XXB nikdy nebol a taktiež sa nikdy nezoznamoval so ženami prostredníctvom inzerátu. Zo spáchania trestného činu je obžalovaný usvedčovaný predovšetkým výpoveďou poškodenej D. G. (predtým V.), s poškodenou zrealizovanou rekogníciou, v rámci ktorej ako poznávajúca osobou bez zaváhania a s istotou opoznala obžalovaného F. S. S. ako osobu, ktorú v čase okolo 20:30 h dňa 03.08.2017 vpustila do svojho bytu nachádzajúceho sa v Bratislave na V. XXB ako aj kamerovým záznamom z kamerového systému nachádzajúceho sa v spoločných priestoroch bytového domu, ktorý zachytil pohyb obvineného jednak v čase jeho príchodu k poškodenej ako aj v čase jeho odchodu z bytu poškodenej. Vo vzťahu k výpovedi poškodenej je nutné uviesť, že napriek tomu, že poškodená svoju pôvodnú výpoveď (výpoveď zo dňa 04.08.2017) zmenila, bolo v priebehu ďalšieho dokazovania preukázané, že následnú výpoveď poškodenej (výpoveď zo dňa 11.08.2017 a nasledujúce) je potrebné vyhodnotiť ako dôveryhodnú a hodnovernú, nakoľko pravdivosti ňou uvádzaných tvrdení nasvedčujú všetky v priebehu vyšetrovania vykonané a zabezpečené dôkazy. Poškodená vysvetlila zmenu svojej výpovede ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní, keď uviedla, že sa veľmi hanbila uviesť na polícii pravdu, ale potom jej to nedalo a išla zmeniť svoju výpoveď tak, ako sa skutok skutočne stal. Taktiež z vyjadrenia Spoločenstva vlastníkov na V. XX/B je zrejmé, že priestory monitorované kamerovým systémom boli a aj v súčasnosti sú riadne označené „Piktogramom“ na viditeľnom mieste podľa platnej legislatívy. Obžalovaný je navyše usvedčovaný aj kamerovým záznamom zo dňa 03.08.2017 z bezpečnostných kamier zo spoločných priestorov bytového domu, v ktorom býva poškodená, ktoré skutočnosti potvrdzujú výpoveď poškodenej (výpoveď zo dňa 11.08.2017 a nasledujúce), a to nielen v podstatných okolnostiach, ako napr. že obžalovaný F. S. S. v čase spáchania skutku bol u poškodenej v byte, ale aj v ostatných častiach jej výpovede, ako napr. že obvinený sa dostal do bytovky bez toho, aby o tom poškodená vedela, resp. bez toho, že by ho do neho pustila. Ďalej poukazujem, že charakter ako aj spôsob spáchania skutku tak ako je popísaný v skutkovej vete obžaloby zodpovedá, lícuje a korešponduje s tzv. modus operandi, akým obžalovaný F. S. S. spáchal viaceré obdobných skutkov, pre ktoré bol, resp. je trestne stíhaný a bol aj odsúdený.“

Podľa obžaloby bolo obžalovanému F. S. S. kladené za vinu, že dňa 03.08.2017 v čase od 20:30 hod. do 23:22 hod. prišiel do bytu poškodenej D. G. (vtedy V.) a jej, počas toho ako poškodená spala, odcudzil bankomatovú platobnú kartu, prostredníctvom ktorej uskutočnil z bankomatu tri neoprávnené výbery, čím poškodenej spôsobil škodu vo výške 1000 €.

Obžalovaný F. S. S., na základe prijatého rozsudku súdom prvého stupňa, mal svojim konaním naplniť skutkovú podstatu prečinu neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona.

Obžalovaný F. S. S. od začiatku trestného stíhania poprel spáchanie skutku, poprel že by poškodenú poznal, že by bol v inkriminovanom čase u nej v byte, že by jej odcudzil bankomatovú platobnú kartu a uskutočnil tri neoprávnené výbery z bankomatu.

Podľa obžaloby a následne aj podľa odôvodnenia odsudzujúceho rozsudku prvostupňovým súdom, dôkazy najmä výpoveď poškodenej preukazuje, že obžalovaný sa dopustil žalovaného konania, čo potvrdzujú aj kamerové záznamy.

Prvostupňový súd konštatoval, že výpoveď poškodenej, aj napriek tomu, že táto svoju výpoveď zmenila, považuje za dôveryhodnú a hodnovernú s tým, že „pravdivosti ňou uvádzaných tvrdení nasvedčujú všetky v priebehu vyšetrovania vykonané a zabezpečené dôkazy“. Podľa okresného súdu poškodená logicky vysvetlila, a to aj na hlavnom pojednávaní, z akého dôvodu vo svojej prvej výpovedi vypovedala odlišne, keď uvádzala, že peňaženku (spolu s platobnou kartou) stratila v Kauflande a až za týždeň na polícii uviedla druhú verziu, ktorá je obsiahnutá v skutkovej vete obžaloby, tj, že ju v byte navštívil obžalovaný, mali spolu pohlavný styk a počas jej spánku, jej zobral z peňaženky platobnú kartu a ešte v tú noc vykonal tri neoprávnené výbery z jej účtu cestou bankomatu.

Už vo svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 4To/41/2020 odvolací súd poskytol svoje úvahy a hodnotenie výpovede poškodenej D. G., keď uviedol: „Pokiaľ ide o výpovede poškodenej D. G., predtým V., tak v jej výpovediach v podstate od samého začiatku sa zaznamenali evidentné rozpory, najmä pokiaľ ide o možný spôsob zmiznutia jej platobnej karty, keď vo svojej prvotnej výpovedi uvádzala také okolnosti, ktoré napokon sa vôbec nezakladali na pravde (odcudzenie spornej platobnej karty po nákupe dňa 03.08.2017 v nákupnom centre Kaufland v Bratislave - Rača). Neskoršie síce túto svoju skoršiu výpoveď sama dementovala aj s vysvetlením, že to čo vypovedala dňa 04.08.2017 nie je pravda, lebo sa hanbila povedať pravdu. Krajský súd konštatuje, že z výpovede poškodenej doposiaľ nebola jednoznačne ustálená úplne presná časová postupnosť udalostí po príchode obžalovaného do garzónky poškodenej, teda chronologický sled udalostí - sprchovanie, popíjanie, pohlavný styk. Taktiež nebolo úplne vysvetlené ani to, kto a kedy umyl použité poháre (viď výpoveď poškodenej na č. l. 51 -52 p.v.), ani to akým spôsobom sa dostal von z bytu poškodenej obžalovaný.“

Súd prvého stupňa plniac pokyn nadriadeného súdu, znovu vypočul poškodenú D. G., ktorá vypovedala zhodne ako v ostatných výpovediach, teda zotrvala na tom, že počas jej spánku, po tom ako mali s obžalovaným pohlavný styk, odcudzil jej z peňaženky platobnú kartu, ktorou urobil tri neoprávnené výbery z bankomatu, čím jej spôsobil škodu vo výške 1000 €, pričom poškodená nevedela vysvetliť ako sa mohol obžalovaný dostať k jej PIN kódu, ktorý nemala nikde napísaný a uvádzala, že obžalovanému ho nepovedala (v čom si nebola istá).

Na rozdiel od obžaloby a záverov okresného súdu, odvolací súd v zhode s argumentáciou obžalovaného a svojich skorších úvah v uznesení sp. zn. 4To/41/2020 konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností relevantnými dôkazmi preukázané, že skutok sa stal ako uvádzala poškodená, je uvedené v obžalobe a ako rozhodol okresný súd.

Tvrdenie obžalovaného F. S. S., že poškodenú nepoznal, nikdy u nej nebol a nemal s ňou žiaden styk a rozhodne jej nezobral platobnú kartu a neuskutočnil výbery z bankomatu, nie je dostatočným a rozhodným spôsobom vyvrátené zabezpečenými a vykonanými dôkazmi. Vykonané dôkazy preukazujú len to, že sa obžalovaný v bytovom dome nachádzal, prechádzal chodbami, čo interiérové kamery zachytili, ale nie je zaznamenané, že by vstúpil do bytu poškodenej a u tejto zotrval.

O tom, že vošiel do jej bytu, zotrval u jej a odcudzil jej bankomatovú platobnú kartu, ktorú následne zneužil na výber hotovosti, vypovedá len poškodená. Žiadnym iným spôsobom (ďalším dôkazom) okrem výpovede poškodenej nebolo preukázané, že by platobnou kartou patriacou poškodenej, urobil tri neoprávnené výbery z bankomatu. Toto tvrdenie poškodenej nepodporujú ani prípadné kamerové záznamy, pretože výber (ak bol skutočne urobený neoprávnenou osobou) mal byť z bankomatu, ktorý nie je opatrený kamerou.

Nie je tiež preukázané (okrem výpovede poškodenej), že sa v byte nachádzal, že s poškodeniu pil víno, po ktorom táto zaspala, keďže podľa jej vyjadrenia poháre, po tom ako sa zobudila, boli umyté a fľaša vína, ktorú mal priniesť mala byť odnesená.

V kontexte s uvedeným je významným to, že poškodená orgánom činným v trestnom konaní poskytla dve verzie priebehu skutkového deja. V prvotnej výpovedi uvádzala, že v Kauflande jej peňaženku s platobnou kartou odcudzili a až následne - po týždni uviedla ďalšiu verziu, ktorá je obsiahnutá v skutkovej vete. Ak by poškodená ihneď odcudzenie platobnej karty a tiež okolnosti, za ktorých k tomu došlo (druhá verzia), oznámila polícii, prichádzalo by do úvahy možné zabezpečenie aj iných dôkazov, napr. v podobe zaistenia daktyloskopických stôp (ak by bolo potvrdené, že patria obžalovanému) preukazujúcich, že sa u nej v byte skutočne nachádzal, ktoré by jej verziu mohli zásadným spôsobom podporiť a verifikovať.

Teda v preskúmvanej trestnej veci je k dispozícii jediný priamy dôkaz v podobe výpovede poškodenej a jednoznačne platí, že ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovanému bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený (Jtk 11/2009).

Z pohľadu naznačeného nemožno dôkaz v podobe výpovede poškodenej, pri absencii ďalších podstatných dôkazov, vyhodnotiť ako spoľahlivý a taký, na podklade ktorého možno zodpovedne prijať rozhodnutie o vine obžalovaného.

V posudzovanej veci ide o takýto prípad. Súd si nemôže trúfnuť akýmkoľvek spôsobom v danom prípade spochybňovať ľudské a morálne kvality poškodenej, avšak v prípade rozdielnej výpovede poškodenej je potrebné jej vyjadrenia hodnotiť nanajvýš obozretne a veľmi opatrne.

V osobe poškodenej D. G. išlo o priamy dôkaz, ale v kontexte s celkovou dôkaznou situáciou (veľmi slabou a nejasnou - keď prichádza do úvahy iná možnosť priebehu skutkového deja ako je uvedené v obžalobe), tento dôkaz sám osebe nepostačoval na to, aby mohol rozhodnúť o vine obžalovaného.

Odvolací súd po vyhodnotení vyššie uvedených dôkazov je nútený konštatovať, že žiadny vierohodný dôkaz nepreukazuje skutočnosti, ktoré sú uvedené v obžalobe a to, že by sa skutok mal stať tak ako je žalovaný. Pri hodnotení dôkazov musí vychádzať z platných zásad trestného konania a tam, kde existujú rozpory v tvrdeniach svedkov, ktoré sa nepodarilo odstrániť, tieto rozpory musí vyhodnotiť v prospech používajúc tradičnú zásadu in dubio pro reo, a nie v neprospech obžalovaného.

Zo zásady prezumpcie nevinu, uvedenej v ustanovení § 2 ods. 4 Trestného poriadku, ktorá vychádza z úpravy ustanovenej v čl. 50 ods. 2 ústavy a z čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd vyplýva, že ak po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, ktorá je dôležitá pre posúdenie zavinenia obvineného, nemožno rozhodnúť v jeho neprospech. Obvinenému musí byť vina preukázaná a obvinený nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, a to ani svedčiacu vo svoj prospech.

Prezumpcia nevinu znamená, že nedokázané vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina a teda obžalovaný aj v danom konkrétnom prípade nemá povinnosť svoju nevinu dokazovať.

Zo zásady in dubio pro reo vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obvineného. Teda obvinenému musí byť vina jednoznačne a bez pochybností preukázaná.

S poukazom na uvedené preto odvolací súd, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a obžalovaného F. S. S. podľa § 285 písm. a/ Trestného poriadku oslobodil spod skutku obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava II právne kvalifikovaného ako prečin neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Krajský súd na margo vyššie uvedeného dopĺňa, že trestné právo má byť použité len ako najkrajnejší prostriedok a len pri typovo najzávažnejších porušeníach spoločenských vzťahov, záujmov a hodnôt, teda len tam, kde iné možnosti, hlavne prostriedky ostatných právnych odvetví, nie sú dostatočné, sú neúčinné alebo zjavne nie sú vhodné. Je v zásade neprijateľné, aby ochranu práv a právnych záujmov osôb v oblasti súkromnoprávných a obchodnoprávných vzťahov aktívne preberali orgány činné v trestnom konaní.

Čo sa týka výroku o náhrade škody odvolací súd postupoval podľa §288 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého, ak súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, rozhodne o nároku poškodeného vždy tak, že ho s nárokom na náhradu škody odkáže na civilný proces, alebo na konanie pred iným príslušným orgánom.

Keďže súd obžalovaného F. MC. spod obžaloby oslobodil, v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia odkázal poškodenú D., nar. 1X.X.XXXX, trvale bytom Bratislava, Rybníčná XX/B s nárokom, na náhradu škody na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.